

Sygn. akt I AGa 61/18

I AGz 4/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Bogusław Suter
Sędziowie	:	SA Jarosław Marek Kamiński SO del. Grażyna Wołosowicz (spr.)
Protokolant	:	Anna Bogusławska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. K.**

przeciwko (...) **w W. M.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 16 października 2017 r. sygn. akt VII GC 50/17

oraz zażalenia pozwanego na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 października 2017 r., sygn. akt. VII GC 50/17

I. **oddala apelację;**

II. **oddala zażalenie;**

III. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 225 (dwieście dwadzieścia pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.**

B. J. M. G. W.

Sygn. akt IA Ga 61/18

UZASADNIENIE

Powód W. K. wystąpił do Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem z powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w dniu 06 maja 2015 r., w sprawie o sygn. akt VII GC 73/15, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności wskazując, że w dniu 31 października 2015 r. dokonał sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa na rzecz spółki (...) sp. z o.o., zatem serwis [www.oferty – biznesowe.pl](http://www.oferty-biznesowe.pl) nie należy do niego. Wobec tego zobowiązanie prezentowania na powyższej stronie internetowej oświadczenia o treści: „Informujemy, że w okresie od września 2014 r. do marca 2015 r. w prezentowanej licznie aktualnych ogłoszeń na stronie serwisu zawarte były również ogłoszenia nieaktualne. (...) zobowiązuje się do wyeliminowania tej nieprawidłowości” nie może być egzekwowane. Ponadto powód podał, że wykonał nałożony na niego obowiązek.

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt I C 296/16 Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem I Wydział Cywilny uznał się za niewłaściwym i sprawę przekazał według właściwości miejscowej Sądowi Rejonowemu w Łomży V Wydziałowi Gospodarczemu.

Pozwana (...) w W. M. złożyła odpowiedź na pozew, w której wnosila o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu i ustalenie jej na kwotę 20.000,00 zł, o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 23 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy w Łomży V Wydział Gospodarczy uznał się niewłaściwym w sprawie i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Białymstoku VII Wydziałowi Gospodarczemu według właściwości rzeczowej i miejscowej.

Wyrokiem z dnia 16 października 2017 roku Sąd Okręgowy w Białymstoku: oddalił powództwo (punkt I.) oraz zasądził od powoda W. K. na rzecz pozwanego (...) w W. M. kwotę 1.217 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt II.).

Z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy wynikało, że powód W. K. wystąpił z powództwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego do Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem I Wydziału Cywilnego. Tytułem wykonawczym pozostawała ugoda sądowa zawarta przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w dniu 06 maja 2015 r., sygn. akt VII GC 73/15. Na mocy powyższej ugody powód zobowiązany został między innymi do zamieszczenia od dnia 27 maja 2015 r. i prezentowania przez okres trzech tygodni na stronie internetowej [www.oferty – biznesowe.pl](http://www.oferty-biznesowe.pl) oświadczenia o treści „Informujemy, że w okresie od września 2014 r. do marca 2015 r. w prezentowanej licznie aktualnych ogłoszeń na stronie serwisu zawarte były również ogłoszenia nieaktualne. DTK & W zobowiązuje się do wyeliminowania tej nieprawidłowości”.

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt I Co 606/15 Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem stwierdził zakończenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułu wykonawczego będącego ugodą zawartą przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w dniu 6 maja 2015 r., wydanym w sprawie o sygn. akt VII GC 73/15, opatrzonym klauzulą wykonalności w dniu 10 lipca 2015 r. i wynik egzekucji postanowił zaznaczyć na tytule wykonawczym adnotacją „ugodę wykonano w całości” oraz tytuł zatrzymać w aktach sprawy (k. 376 sprawy o sygn. akt I Co 606/15). Postanowienie to jest prawomocne.

Sąd I instancji wskazał następnie, że, że przedmiot niniejszej sprawy miał charakter niemajątkowy bowiem dotyczył zobowiązania powoda do zamieszczenia oświadczenia o treści określonej precyzyjnie w ugodzie sądowej na stronie internetowej (...). Zgodnie z art. 843 § 1 k.p.c. powództwa przewidziane w dziale niniejszym wytacza się przed sąd rzeczowo właściwy, w którego okręgu prowadzi się egzekucję. Zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą, zwrot „rzeczowo właściwy” prowadzi do wniosku, iż art. 843 § 1 k.p.c. odnosi się tylko do właściwości miejscowej i nie narusza przepisów o właściwości rzeczowej. Właściwym rzeczowo był zatem albo sąd rejonowy albo sąd okręgowy, w zależności od charakteru sprawy (majątkowa, czy niemajątkowa), a w sprawach majątkowych od wartości przedmiotu sporu,

przywołując postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 1971 r., sygn. akt II CZ 165/71 (LEX nr 7022). Zatem należało przyjąć, że przepisy art. 843 § 1 i 2 k.p.c., dotyczą tylko właściwości miejscowej. Odnoszą się do uregulowanych w dziale VI powództw przeciwegzekucyjnych, a więc zarówno powództwa opozycyjnego, jak i ekscydencyjnego. Nie naruszają natomiast przepisów o właściwości rzeczowej, a zatem do jej określenia należy stosować art. 16 i 17 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Uwzględniając, że tytuł wykonawczy stwierdza obowiązek zadośćuczynienia roszczeniu niemajątkowemu, należało uznać, że sprawa niniejsza ma charakter niemajątkowy, zatem sądem właściwym rzeczowo do jej rozpoznania jest Sąd Okręgowy.

Przechodząc do meritum sprawy, Sąd I instancji zwracał należy, że kluczowym w niniejszym postępowaniu było wydanie przez Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem I Wydział Cywilny prawomocnego postanowienia z dnia 3 lipca 2017 r., sygn. akt I Co 606/15 (k. 376 sprawy o sygn. akt I Co 606/15). Powyższe rozstrzygnięcie bowiem pozwoliło na uznanie, iż przedmiotowy tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej zawartej przed Sądem Okręgowym w Białymstoku w dniu 6 maja 2015 r., sygn. akt VII GC 73/15, został wykonany w całości. Zatem w dacie zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie ugoda sądowa została zrealizowana.

Wskazywał, że w wyroku z dnia 3 października 2012 roku, sygn. akt II CSK 312/12, Sąd Najwyższy dokonując wykładni art. 365 k.p.c. wyjaśnił, że zgodnie z treścią art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Powództwo przeciwegzekucyjne pozostaje w bezpośrednim związku z zasadą wyrażoną w art. 804 k.p.c., która zakazuje organowi egzekucyjnemu badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Z powyższych względów organ egzekucyjny, któremu przedkładany jest tytuł wykonawczy wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Nawet w przypadku, gdy dłużnik dobrowolnie spełnił świadczenie wskazane w tytule egzekucyjnym, a wierzyciel złoży wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego i przedłoży tytuł wykonawczy, komornik wszczyna postępowanie egzekucyjne, które prowadzi mimo jego bezpodstawności na ryzyko wierzyciela, który powinien naprawić wyrządzoną takim postępowaniem szkodę..

Sąd Okręgowy wywodził, że jedną z form obrony merytorycznej przysługującej dłużnikowi jest prawo do wytoczenia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub w części. W niniejszej sprawie powód opierając powództwo na treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. podnosił, że spełnił świadczenie objęte tytułem egzekucyjnym, a tym samym wykonał w całości ugody sądową. Tym samym powód wytaczając powództwo opozycyjne powinien wykazać, że przedmiotowy tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy. W orzecznictwie sądowym zgodnie przyjmuje się, że powództwo przeciwegzekucyjne może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności nie może być jednak skutecznie złożone po wyegzekwowaniu należności w całości. Wyegzekwowanie roszczenia w toku procesu (w niniejszej sprawie wykonanie ugody sądowej w całości) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego czyni to powództwo bezprzedmiotowym. Stan ten Sąd ocenia na datę zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.).

Wyłącz zaznaczenieWłącz zaznaczenie Mając wzgląd na powyższe zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie można było pozbawić wykonalności tytułu wykonawczego już wykonanego. Rzeczą zatem powoda było, wobec wykonania w całości ugody sądowej, skuteczne cofnięcie wniesionego powództwa, zgodnie z art. 203 § 1 i 2 k.p.c. Cofnięcie pozwu stanowi odwołanie czynności, jaką było jego wniesienie, tak więc, jak wskazuje art. 203 § 2 k.p.c., pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Procesowym następstwem cofnięcia pozwu jest wydanie przez sąd postanowienia o umorzeniu postępowania. Wówczas Sąd mógłby dokonać merytorycznej oceny wywiedzionego powództwa i wydać stosowne rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu. Innymi słowy Sąd rozważyłby czy na datę wniesienia pozwu powód poniósł koszty celowe i niezbędne do dochodzenia swoich praw czy też nie. Jednakże powód nie cofnął powództwa w niniejszej sprawie, ale na rozprawie w dniu 3 października 2017 r. popierał powództwo, a w takiej sytuacji powództwo należało oddalić.

Wskazywał, że zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednak dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (post. SN z 12.4.2012 r., II CZ 208/11, Legalis). Popieranie jednak bezzasadnego powództwa skutkowało uznaniem powoda za przegrywającego sprawę. Powoda obciążał zatem obowiązek zwrotu na rzecz pozwanego kosztów procesu. Pozwanemu przysługiwał zaś zwrot od powoda poniesionych przez niego kosztów procesu niezbędnych do celowej obrony. Wskazywał, że spis kosztów przedstawiony w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 3 października 2017 r. (k. 294) nie zawierał kosztów procesu i nie mogły być one dochodzone w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego. Kosztami procesu są poniesione w tym postępowaniu koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, jakie zobowiązana jest zwrócić strona przegrywająca sprawę swojemu przeciwnikowi na jego żądanie. Natomiast wymienione w piśmie z dnia 3 października 2017 r. kwoty, jak sam nawet wskazał wnioskodawca są wydatkami poniesionymi poza przedmiotową sprawą m.in. przed Sądem Rejonowym w Wysokim Mazowieckiem i Łomży (k. 294).

Wskazywał, że o kosztach procesu należnych pozwanemu, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.- zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. W skład tych kosztów weszły koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika pozwanego ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokacie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), powiększone o opłatę skarbową.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 16 października 2017 roku złożył powód W. K., który zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu:

I. nie rozważenie istoty sprawy, polegające na odstąpieniu od dokonania merytorycznej oceny wywiezionego powództwa i rozważenia, czy na datę wytoczenia wniesienia pozwu istniały podstawy do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, w sytuacji gdy powód zasygnalizował sądowi, że popiera powództwo wyłącznie w celu rozstrzygnięcia tego faktu przez sąd, wobec wydania prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego w Wysokim Mazowieckiem I Wydział Cywilny z dnia 3 lipca 2017 r., stwierdzającego zakończenie postępowania egzekucyjnego i postanawiającego zaznaczyć na tytule wykonawczym adnotację „ugodę wykonano w całości” oraz zatrzymać tytuł w aktach sprawy, co stanowiło podstawę do umorzenia postępowania w niniejszej sprawie; Mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenie przepisów postępowania tj:

II. art. 355 k.p.c. polegające na oddaleniu powództwa, w sytuacji gdy z uwagi na treść prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Wysokim Mazowieckiem I Wydział Cywilny z dnia 3 lipca 2017 r. sygn. akt I Co 606/15 wydanie wyroku stało się zbędne, co winno doprowadzić do wydania postanowienia o umorzeniu postępowania;

III. art. 102 k.p.c. polegające na jego niezastosowaniu, w sytuacji gdy okoliczności sprawy wskazują na istnienie szczególnie uzasadnionego wypadku przemawiającego za odstąpieniem od obciążania powoda kosztami w ogóle, wobec wykonania przez W. K. obowiązku z ugody z pozwanym aż trzykrotnie, a wyłącznie z uwagi na postawę (...), przejawiającą się w kwestionowaniu prawidłowości wykonania ugody, doszło do dwukrotnego obciążenia powoda grzywną w łącznej wysokości 9 000 zł, oraz wysokimi kosztami ponownego wykonywania ugody, co winno znaleźć odzwierciedlenie w zasadzie orzekania o kosztach postępowania;

IV. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że do wyegzekwowania roszczenia doszło w roku procesu, i że w niniejszej sprawie świadczyło o tym wykonanie ugody sądowej w całości, w sytuacji gdy w niniejszym postępowaniu powód dochodził pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, twierdząc że do wykonania ugody sądowej w całości doszło jeszcze przed wystąpieniem z powództwem przeciwko pozwanemu, który kwestionował ten fakt i wszczął egzekucję sądową, przed którą powodowi nie przysługiwał inny środek ochrony prawnej niż powództwo przeciwegzekucyjne, co wobec oddalenia powództwa pozbawiło powoda skutecznego środka ochrony swoich praw.

Mając na uwadze powyższe uchybienia, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. wnosił o:

- 1. uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania, oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania;**
- 2. ewentualnie o uchylenie wyroku na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, z uwagi na nie rozpoznanie istoty sprawy;**
- 3. ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 2 przez zniesienie wzajemne kosztów postępowania pomiędzy stronami.**

Zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie II. powyższego wyroku wniosła pozwana (...) w W. M., która zaskarżyła ww. postanowienie w całości zarzucając mu naruszenie:

1. przepisów postępowania:

- a) art. 19 § 2 k.p.c. w zw. z art. 25 § 2 k.p.c. – poprzez ich niezastosowanie i niesprawdzeni przez Sad pierwszej instancji, określonej przez powoda w pozwie, wartości przedmiotu sporu, pomimo złożenia przez pozwaną stosownego zarzutu w tym przedmiocie w odpowiedzi na pozew,**
- b) § 2 pkt. 4 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia niniejszego postępowania – Dz.U. z 2015 r., poz. 1800, przez jego niezastosowanie w sytuacji gdy ustalona po sprawdzeniu wartość przedmiotu sporu (10 000 zł), nakazywała zastosowanie ww. przepisu,**
- c) § 16 w zw. z § 15 ust. 3 pkt. 1 i 2 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia niniejszego postępowania – Dz.U. z 2015 r., poz. 1800, przez jego niezastosowanie i nieprzyznanie pozwanej kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu przed Sadem Okręgowym zgodnie ze złożonym przez nią spisem kosztów pomimo, że przemawiał za tym nakład pracy pełnomocnika i jego wkład w przyczynienie się do jej wyjaśnienia;**

2. przepisów prawa materialnego: art. 18 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, ze zm.), dalej jako z.n.k. w związku z art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c., przez ich nieprawidłowe zastosowanie i uznanie, że sprawa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego stwierdzającego obowiązek złożenia jednokrotnego oświadczenia o odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie, w związku z popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji, jest sprawą o prawa niemajątkowe.

Wskazując na powyższe, wnosił o:

- 1. zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 4 817 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu przed Sądem pierwszej instancji,**

2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

SĄD APELACYJNY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zarówno apelacja powoda, jak i zażalenie pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i prawne, które Sąd w niniejszym składzie podziela i uznaje za własne.

Przede wszystkim należało podzielić pogląd Sądu I instancji znajdujący poparcie także w orzecznictwie Sądu Najwyższego i tak np. w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie III CZP 119/13 (LEX nr 1430260) – gdzie stwierdzono, że Sąd jest obowiązany oddalić powództwo, a zatem zająć merytoryczne stanowisko co do roszczenia powoda, jeżeli powód po spełnieniu roszczenia przez dłużnika po doręczeniu mu pozwu, nie cofnął pozwu, a tak przecież było w niniejszej sprawie.

Dopiero bowiem cofnięcie pozwu sprawia, że wydanie wyroku staje się zbędne, jeżeli zaś to nie nastąpi – Sąd nie może doprowadzić do umorzenia postępowania, lecz zobowiązany jest do wydania wyroku albowiem w dalszym ciągu istnieje żądanie rozpoznania sprawy orzeczeniem o przedstawionym sporze. Samo zaś zaspokojenie roszczenia bez cofnięcia pozwu wywołuje skutki materialnoprawne, prowadzące do oddalenia powództwa z powodu jego bezzasadności, odpada bowiem podstawa do jego uwzględnienia.

Powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego może być zatem skutecznie wniesione lub popierane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Dłużnik traci taką możliwość z chwilą wyegzekwowania lub spełnienia świadczenia objętego tytułem wykonawczym, gdyż wykonalność tytułu wykonawczego z tym momentem wygasa na skutek jego zrealizowania. Stosownie do treści art. 316 § 1 k.p.c. – Sąd po zamknięciu rozprawy, wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Również zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o kosztach procesu jest prawidłowe. Wskazana została słusznie podstawa prawna dla rozstrzygnięcia w tym przedmiocie. Jest nią art. 98 k.p.c.

Stronę przegrywającą proces – wskazuje treść wyroku i jest nią powód, gdyż jego żądanie zostało oddalone. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z poglądami reprezentowanymi w judykaturze i które podziela Sąd w niniejszym składzie – powód jest stroną przegrywającą także wtedy, gdy jego roszczenie wygasło w toku postępowania na skutek spełnienia świadczenia, a mimo to popierał on nadal powództwo, które zostało oddalone.

Wyjątkowo, jeżeli po spełnieniu świadczenia przez pozwanego powód cofa pozew, dopuszcza się możliwość przyznania kosztów powodowi jako stronie wygrywającej. Dotyczy to jednak jedynie sytuacji, jak trafnie wskazał Sąd I instancji – w której powód cofnął pozew, a postępowanie zostało umorzone (vide: postanowienie Sądu Najwyższego III CZP 67/17, LEX nr 2418075).

Dlatego też apelacja powoda jako pozbawiona uzasadnionych podstaw, podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

Odnosząc się zaś do zażalenia wniesionego przez pozwaną w pierwszej kolejności podkreślenia wymagało, iż należy zgodzić się ze Skarżącą, iż istotnie Sąd Rejonowy przed przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu błędnie zakwalifikował roszczenie powoda jako niemajątkowe, nie sprawdził wartości przedmiotu sporu, która została wskazana przez powoda na kwotę 3 000 złotych.

Nie ulega tymczasem, zdaniem Sądu Apelacyjnego wątpliwości, że roszczenie o złożenie stosownego oświadczenia, przewidziane w art. 18 ust. 1 pkt. 3 oraz roszczenie o zakazanie niedozwolonych działań przewidziane w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji są roszczeniami majątkowymi. Są one

bowiem roszczeniami związanymi z interesami ekonomicznymi osób, którym przysługują i mają na celu zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, a zatem ochronę interesów przedsiębiorców działających w warunkach gospodarki rynkowej i dążących do osiągnięcia zysku.

Tym niemniej, na tym etapie sprawy, wskazana przez powoda wartość przedmiotu sprawy była wiążąca. Należy przypomnieć, że Sąd I instancji na rozprawie zwrócił stronom uwagę, iż po złożeniu przez pozwanego wniosku o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu – powód wskazał wartość na kwotę 3 000 złotych, po czym pozwana popierała swoje merytoryczne stanowisko w sprawie, nie popierając swojego uprzedniego wniosku o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu. Stąd wartość wskazana przez powoda na kwotę 3 000 złotych na datę zamknięcia rozprawy przed Sądem I instancji – była wiążąca i stanowiła także podstawę do ustalenia wysokości wynagrodzenia pełnomocnika tejże strony.

Z uwagi na powyższe, zażalenie oddalono na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania za drugą instancję postanowiono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania w sprawie (art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c.). Na koszty te złożyły się opłaty od zażalenia (26 zł) i apelacji (150 zł) oraz wynagrodzenia pełnomocników stron obliczone stosownie do treści § 2 pkt. 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt. 2) w postępowaniu zażaleniowym oraz § 2 pkt. 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 2) w postępowaniu apelacyjnym – rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie(DZ.U. 2015.1800 ze zm.).

B. J. M. G. W.